

5. april 2016

JCB

DI-2016-01467

Folketingets Skatteudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

L 149 – Skattebegunstigelse af individuelle medarbejderaktieordninger mv.

Med henvisning til Skatteministeriets høringskema vedrørende L 149 om skattebegunstigelse af individuelle medarbejderaktieordninger mv. ønsker DI hermed at gøre opmærksom på, at der synes at have indsneget sig en misforståelse i ministeriets kommentarer til DI's hørings svar af 1. marts 2016.

Misforståelsen drejer sig om DI's anbefaling vedrørende værdifastsættelsen af aktieoptioner i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt forslaget til § 7 P, stk. 4 og 5, i ligningsloven (lovforslagets § 1, nr. 2) er overholdt.

DI anfører i hørings svaret ikke, at man bør have adgang til at udregne værdien af en aktieoption på baggrund af værdien af aktien på tildelingstidspunktet (der som anført i Skatteministeriets kommentar i mange tilfælde vil have en værdi på 0 eller tæt på, fordi udnyttelseskursen er den samme som kursen på tildelingstidspunktet).

Det, DI foreslår, er, at man skal have adgang til at udregne værdien af optionen, som om der ingen bindinger var på optionen, dvs. som om optionen (hvis medarbejderen ville) kunne udnyttes fra den dag, den blev tildelt. Dette skulle gælde, også selv om udnyttelsen af optionen i virkeligheden er afhængig af en række øvrige betingelser – f.eks. at medarbejderen først kan udnytte optionen efter et år eller efter opfyldelsen af diverse personlige måltal for præstation.

DI er opmærksom på, at dette stadig vil kræve en beregning, som skal tage højde for aktiekursens volatilitet etc. Men det må alt andet lige være en lettere beregning end den samme beregning, hvor man også skal tage højde for de yderligere begrænsninger, der eventuelt er sat på udnyttelsen af optionen. Og eftersom yderligere begrænsninger alene reducerer værdien af optionen, ligger det fast, at såfremt den lette værdiberegning holder sig inden for de tilladte 10 pct., vil den svære beregning også gøre det.

Med udgangspunkt i Skatteministeriets kommentarer til DI's hørings svar anerkender DI, at en værdiberegning ville blive endnu lettere at foretage, såfremt man kunne tage udgangspunkt i den faktiske værdi af aktien på tildelingstidspunktet. Som Skatteministeriet

anfører, vil dette dog i mange tilfælde lede til en meget lav værdi (inklusive ingen værdi) af optionen, idet udnyttelseskursen ofte er tæt på eller identisk med aktiekursen på tildelingstidspunktet. Dette kunne dog løses ved at indføre en frivillig nem værdiberegningsregel, hvorefter værdien af en aktieoption altid (ved beregning af om den foreslåede § 7 P, stk. 4 og 5, i ligningsloven er opfyldt) kan antages at have en værdi svarende til f.eks. 5 pct. eller 10 pct. af aktiekursen på tildelingstidspunktet. Dermed vil medarbejderaktieoptioner blive endnu lettere at anvende for mindre og mellemstore virksomheder.

Det er vigtigt at fremhæve, at værdien på tildelingstidspunktet ingen betydning har for skattens størrelse – men alene har betydning for, hvor mange aktieoptioner, der kan tildeles den enkelte medarbejder.

DI håber, at ovenstående bemærkninger vil indgå i Skatteudvalgets behandling af lovforslaget og står naturligvis til rådighed for eventuelle spørgsmål mv.

Endelig skal DI for god ordens skyld påpege, at det af Skatteministeriets bemærkning til DI's forslag vedrørende muligheden for differenceafregning fremstår som om, der er en decideret skattefordel knyttet til aflønning via medarbejderaktier ("Hvis der blev indført mulighed for differenceafregning, ville den ansatte kunne få op til 10 pct. af lønnen som en art bonus uden indkomstbeskatning. En sådan lempelse..." [DI's fremhævning]). Denne fremstilling er forkert, idet den lavere (aktieindkomst)beskatning af medarbejderaktier modsvares af manglende fradrag for (løn)omkostninger hos selskabet. Som anført i DI's høringssvar, vil adgangen til differenceafregning imødekomme et ønske fra virksomhederne om at kunne udbetale en bonus baseret på udviklingen i aktiekursen via et egentligt medarbejderaktieprogram frem for via en bonusordning baseret på fantomaktier. Denne præference kan f.eks. skyldes, at der er tale om et internationalt standardiseret aktieaflønningsprogram, der tilbydes i hele koncernen på tværs af landegrænser. Og det må således igen understreges, at der ingen skattefordel er forbundet hermed.

Med venlig hilsen

Jacob Bræstrup